

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3218010170
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3218010170.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Beáty Javorkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 5. marca 2019 prejednal odvolania prokuratorky Okresnej prokuratúry v Bánovciach nad Bebravou a obžalovaného

W. T.,

nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom I. E. I., X. č. XXXX/X, t. č. vo väzbe v ÚVV Ilava, ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/50/2018 zo dňa 5.12.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaného a prokuratorky okresnej prokuratúry z a m i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/50/2018 zo dňa 5.12. 2018 bol obžalovaný W. T. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona s poukazom k § 138 písm. d) Tr. zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, pretože dňa 09.04.2018 v čase asi o 19.00 hod. v Bánovciach nad Bebravou v spoločnom byte na ul. X. č. XXXX/X sa voči svojej manželke C. T. začal správať agresívne, jednou rukou ju chytil pod krk a druhou rukou ju chytil v oblasti rozkroku a povedal jej, že najradšej by ju zabil a zaškrtil a roztrhol jej pohlavný orgán.

Bol za to odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona, § 38 ods. 3 Tr. zák., s prihliadnutím na § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona bol obžalovaný zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou pod Pv 120/18/3301-65 zo dňa 13.9.2018 v bode 2 obžaloby pre pokračovací zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona s poukazom k § 138 písm. b) Tr. zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona a pokračovací zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr. zákona, ktorých sa mal dopustiť tak, že v bližšie nezistenej dobe pravdepodobne od roku 2005 do 08.04.2018 nezisteného času v I. nad I. v byte na ul. X. č. XXXX/X, takmer každý deň násillím nútil svoju manželku C. T. k súložiu a k orálnemu styku takým spôsobom, že prišiel ku nej a povedal jej, že musí sexovať a keď mu povedala, že nechce, tak ju chytil a hodil do postele, niekedy ju prilahol a niekedy sa musela sama vyzliecť, čo jej prikázal a ona to z obavy, že jej ublíži spravila, niekedy ju vyzliekol aj on sám, pričom sa ona bránila tak, že ho odstrkávala od seba, ale on ju premohol a vyzliekol a následne vsunul svoj pohlavný orgán do jej pohlavného orgánu, pričom toto jeho konanie sa začalo stupňovať v mesiaci máj 2015 po zistení jej nevery a spočívalo v tom, že denne od svojej manželky požadoval sex s tým, že keď odmietla, tak jej začal vyčítať, že druhému nohy rozťahovala ale jemu nie, fyzicky ju

napádal, chytil za intímne miesta a hovoril, aby ukázala, ako to robila s druhými a počas toho ju silno stláčal v oblasti rozkroku a keď odmietla s ním sexovať, tak ju zdrapil za odev, hodil do postele, vytiahol svoj pohlavný úd a musela ho orálne uspokojiť tak, že ju chytil za hlavu a svoj pohlavný úd sa snažil dať do jej úst, pričom mu stále hovorila, že to nechce na čo sa jej vyhrážal, že musí a keď ho neuspokojí, tak ju zabije, pričom okrem orálneho sexu s ním musela vykonávať aj pohlavný styk proti jej vôli a to tak, že ju zvalil na posteľ, vyzliekol ju do naha a vložil do jej pohlavného orgánu svoj pohlavný orgán, pričom poškodená sa bránila tak, že sa snažila ho od seba odhodiť, avšak on ju premohol a pokračoval v súloží proti jej vôli, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podali odvolania jednak obžalovaný a jednak aj prokurátorka okresnej prokuratúry. Obžalovaný v odvolaní namietal výšku uloženého trestu, pretože podľa jeho názoru, vzhľadom na vyhlásenie o vine vo vzťahu ku skutku, pre ktorý bol uznaný vinným, mal súd postupovať v zmysle Stanoviska trestno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27.6.2016 a ukladať mu trest pod spodnou hranicou trestnej sadzby. Uložený trest vo výmere 12 mesiacov bez toho, aby mu bol jeho výkon odložený na skúšobnú dobu, je neprimerane prísny. Poukazoval na to, že sa na neho hľadí, ako keby nebol súdne trestaný, nebol postihnutý ani pre priestupok, je invalidný dôchodca z dôvodu viacerých vážnych zdravotných ochorení, čo zakladá aj prípadné použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., a teda nie je daný dôvod u neho na uloženie nepodmienečného trestu. Žiadal preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a uložil mu miernejší trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby s podmieneným odkladom na jeden rok. Vo svojom vyjadrení k odvolaniu prokurátorky žiadal toto podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolanie prokurátorky smerovalo proti oslobodzujúcej časti napadnutého rozsudku. V dôvodoch odvolania spracovaných prokurátorom predmetnej prokuratúry bolo namietané, že senát okresného súdu po vykonanom dokazovaní neustálil skutkový stav správne, následkom čoho nevyhnutne došlo aj k nesprávnemu vyhodnoteniu konania obžalovaného po právnej stránke a k nesprávnemu vysloveniu záveru, že nebolo dokázané, že došlo k spáchaniu skutku, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Okolnosti vyplývajúce z podanej obžaloby ohľadne tohto skutku, boli podľa názoru prokurátora na hlavnom pojednávaní preukázané, a predmetný skutok vykazuje zákonné znaky skutkovej podstaty žalovaných trestných činov. Na základe výsledkov dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní mal súd správne rozhodnúť tak, že skutok vyjadrený v obžalobnom návrhu pod bodom 2) sa stal, tento bolo namieste právne posúdiť ako vyššie citované dva zločiny a obžalovaný mal byť uznaný vinným, pričom mu mal byť uložený úhrnný trest odňatia slobody na upravenej dolnej hranici trestnej sadzby podľa § 199 ods. 2 Tr. zák. so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Žiadal preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. K odvolaniu obžalovaného sa prokurátorka na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní vyjadrila tak, že navrhla toto podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Poškodená zaslala odvolaciemu súdu svoje stanovisko, v ktorom sa pripojila k odvolaniu prokurátorky a plne sa stotožnila s jej názorom, vyplývajúcim z dôvodov podaného odvolania. Zároveň žiadala, aby súd našiel vhodný spôsob, alebo opatrenie, ako obmedziť právne možnosti obžalovaného sa s ňou stretávať po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaných odvolaní vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolania obžalovaného, ani prokurátora nie sú dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Ku skutku, pre ktorý bol obžalovaný uznaný vinným a ktorý bol kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák., k tomuto dal obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, ktoré súd prvého stupňa prijal a ani odvolací súd nezistil v tomto smere žiadne pochybenie, ktoré by bránilo takémuto postupu. Aj uložený trest pre tento skutok súdom prvého stupňa

je podľa názoru odvolacieho súdu zákonný a správny. Je síce faktom, že v prípadoch, keď obžalovaný dá na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, prichádza do úvahy možnosť ukladania trestu aj pod spodnú hranicu trestnej sadzby stanovenej zákonom, no odvolací súd podľa zaužívanej praxe takto postupuje predovšetkým v prípadoch, keď aj dolná hranica trestnej sadzby, ktorá páchatelovi hrozí, sa javí byť vzhľadom na jeho osobu a okolnosti prípadu, neprimerane prísna. Toto však nie je prípad obžalovaného. Vzhľadom na spôsob spáchania skutku, intenzitu vyhrážok, ktoré napokon vyústili aj do spôsobenia zranenia poškodenej, je uloženie trestu odňatia slobody vo výmere jedného roka s jeho priamym výkonom na prevýchovu obžalovaného potrebné a jednoznačne je v súlade s požiadavkami § 34 Tr. zák. V tomto smere teda odvolací súd nepovažoval odvolanie obžalovaného za dôvodné a toto potom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Pokiaľ sa týka oslobodzujúcej časti napadnutého rozsudku, odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že okresný súd ohľadne tohto žalovaného skutku vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne a v súlade so zásadou „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ uvedenou v § 2 ods. 4 Tr. por. vyhodnotil jednotlivito i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku. Pritom podrobne a v súlade s vykonanými dôkazmi presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti a dôkazy oprel svoje závery o oslobodení obžalovaného spod obžaloby a pre ktoré dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania, a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje.

Zo zásady prezumpcie neviny uvedenej v § 2 ods. 4 Tr. por. vyplýva nielen zásada „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), ale aj to, že obvinenému musí byť vina preukázaná. Obžalovaného z trestnej činnosti usvedčovala iba poškodená, z ktorej výpovede však už nebolo možné jednoznačne vysloviť záver, že žalovaný skutok sa stal. Podľa názoru odvolacieho súdu na základe dôkaznej situácie skutočne nie je možné jednoznačne vysloviť záver o vine obžalovaného. Tak predovšetkým obdobie od roku 2005 do roku 2015 poškodená sama spochybnila, pretože ako uviedla, ona niekedy sex nechcela, nesúhlas prejavovala tak, že sa bránila, povedala, ale napokon sa podvolila. K nejakému fyzickému násiliu v súvislosti s tým, že obžalovaný žiadal sex, nedošlo. Ako sama uviedla, v tomto období do roku 2015, sexuálny styk nebol vynútený. Za takéhoto stavu potom skutočne nie je možné vysloviť záver o nejakej protiprávnosti konania obžalovaného. K situácii po roku 2015 poškodená už ako znásilnenie charakterizovala konanie, kedy síce sexuálny styk nechcela, ale potom k nemu došlo, aby sa obžalovaný upokojil. Pritom zo strany obžalovaného pokiaľ sa domáhal sexuálnych praktík ani nešlo o jeho uspokojenie, ale o nejaké „potrestanie“ manželky, keď sa dozvedel, že táto má mimomanželský vzťah. Ako sama uviedla, v niektorých prípadoch nedošlo k ničomu pre jeho neschopnosť, resp. sám upustil od požiadaviek s tým, že sa mu hnuší. Odvolací súd poukazuje aj na rozvodové konanie manželov, pretože z pripojeného rozvodového spisu, v ktorom sa nachádza návrh poškodenej na rozvod ako aj zápisnica z jej výsluchu na pojednávaní vôbec nevyplývajú tvrdenia obsiahnuté v obžalobe. Je logické, že ak by skutočne poškodená bola manželom znásilňovaná, resp. prinucovaná k iným sexuálnym praktikám, nemala by takéto dôležité okolnosti v rozvodovom konaní opomenúť. Súd prvého stupňa sa v dôvodoch napadnutého rozsudku skutočne podrobne zaoberal všetkými úvahami, ktoré ho viedli k vysloveniu oslobodzujúceho výroku, jeho úvahy a závery sú logické a aj odvolací súd si ich v celom rozsahu osvojil a s týmito sa stotožnil.

Okresný súd teda správne podľa § 285 písm. a) Tr. por. obžalovaného spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré je obžalovaný stíhaný. Použitie zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) vyplývajúcej z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por. prichádza do úvahy práve vtedy, keď pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o niektorej skutočnosti, trvajú a tak je tomu aj v posudzovanom prípade, aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných a potrebných dôkazov na náležité zistenie skutkového stavu. Okresný súd takto postupoval, preto jeho záver o oslobodení obžalovaného zodpovedá stavu veci a zákonu. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Odvolací súd nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Na

základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, okresný súd v napadnutom rozsudku sa starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci existujúcimi dôkazmi a tieto správne a podrobne vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. Jeho rozhodnutie je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má dostatočnú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd preto nepovažoval odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaného za dôvodné a toto podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.